

V. Ünite: İSLAM DÜŞÜNCESİNDE İTİKADİ, SİYASİ VE FIKHİ YORUMLAR

Din; Allah (c.c.) tarafından vahiy yoluyla gönderilen, insanları kendi özgür iradeleriyle iyiye ve doğruya yöneltmeyi amaçlayan ilahi kurallar bütünüdür. Dinin amacı insanları, kötülüklerden sakındırmak suretiyle onlara dünya ve ahiret mutluluğu sağlamaktır. İslam dininin temel kaynakları Kur'an-ı Kerim ve Hz. Peygamber'in sünnetidir.

Hız. Peygamber hayattayken Müslümanların inanç ve ibadet alanıyla ilgili tüm sorunlarına çözüm getirdiği için Müslümanlar arasında dini konularda farklılaşmaya sebep olacak görüş ayrılıkları ortaya çıkmamıştır. Hız. Peygamber'in vefatından sonra İslam dini, Arap Yarımadası dışında da çeşitli bölgeler ve toplumlar arasında hızla yayılmış, böylece Müslümanlar farklı inanç, kültür, örf ve âdetlere mensup insanlarla karşılaşmışlardır.

Yeni gelişmelerle Müslümanlar arasında ortaya çıkan siyasi dinî sorunlar ile bu sorunlara üretilen çeşitli çözümler, farklı yorumların ortaya çıkmasını da beraberinde getirmiştir. Yorum, ekol veya mezhep; dinin anlaşılması ve uygulanmasıyla ilgili olarak zamanla ortaya çıkan fikrî ve beşerî oluşumların genel adı olmuştur.

Muhkem ayet: Anlamı açık, yoruma gerek olmayan, okunduğunda manası hemen anlaşılabilir ayet demektir.

Muteşabih ayet: Manasını anlamak için araştırmaya ve düşünmeye ihtiyaç olan, manası farklı yorumlara elverişli olan ayetlerdir.

Tevil: Birçok anlama gelme ihtimali olan bir ayete, konusunda uzman olan İslam bilginlerinin bu anlamlardan birini tercih etmesidir. Dinlerin inanç sistemlerini ifade etmek üzere itikad veya akaid kavramları kullanılır.

Fıkıh: İslam'ın ibadet anlayışı ve prensipleri fıkıh terimiyle ifade edilir. Fıkıh ibadet hayatına dair prensipleri ele alır.